

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 8T/14/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7724010072
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Vojtko
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2024:7724010072.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce, samosudca JUDr. Stanislav Vojtko, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10.4.2024 takto

rozhodol:

Obžalovaný

A. B., nar. XX.X.XXXX v A., trvale bytom A. C. XXXX/X, A.,

je vinný, že

dňa 09.07.2023 v čase okolo 06.35 hod. v obci D., okres A. pred stánkom s občerstvením „Kapura“, nachádzajúcim sa v rekreačnom stredisku Kamenec, po predchádzajúcej vzájomnej slovnej výmene názorov, fyzicky napadol poškodeného E. F., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom E. G. XXXX/X, A., takým spôsobom, že ho niekoľkokrát udrel otvorenou dlaňou pravej ruky do tváre, potom ľavou rukou pritlačil jeho tvár k drevenému oploteniu a pravou rukou zovretou v päsť ho jedenkrát udrel do zadnej časti hlavy. Poškodenému neboli spôsobené zranenia, ktoré si by si vyžiadali lekárske ošetrenie ani liečenie.

t e d a

- dopustil sa fyzicky, verejne a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,

č í m s p á c h a l

- prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 364 ods. 1 za použitia § 56 ods. 2, § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Trestného zákona na peňažný trest vo výške 2.500,- € (dvetisíc päťsto eur).

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona ustanovuje obžalovanému pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 10.5.2023 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Michalovce obžalobu na A. B. pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Súd na hlavnom pojednávaní umožnil obžalovanému urobiť niektoré z vyhlásení v zmysle § 257 ods. 1 Trestného poriadku, pričom obžalovaný vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Z tohto dôvodu súd postupoval podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Trestného poriadku a kládol obžalovanému tieto otázky.

Na otázku či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, obžalovaný odpovedal „áno“.

Na otázku či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, obžalovaný odpovedal „áno“.

Na otázku či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu obžalovaný odpovedal „áno“.

Na otázku či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin jemu kladený za vinu, obžalovaný odpovedal „áno“.

Na otázku či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako určitý trestný čin, obžalovaný odpovedal „áno“.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný odpovedal na všetky položené otázky „áno“ a k tomu, že prokurátor navrhol prijať vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny, súd prijal toto vyhlásenie obžalovaného a rozhodol, že sa nebude vykonávať dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, a vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Súd následne na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a to prečítaním listinných dôkazov.

Zo správy o povesti Mestského úradu Michalovce zo dňa 10.1.2024 vyplýva, že obžalovaný A. B. je slobodný, má jednu dcéru D. B., nar. X.XX.XXXX, pričom nemá evidované žiadne údaje o zamestnaní a priestupkoch.

Z odpisu registra trestov zo dňa 25.1.2024 vyplýva, že obžalovaný A. B. bol doposiaľ 4 krát súdne trestaný, z toho 2 krát vo Veľkej Británii. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce zo dňa 23.5.2022, sp. zn. 3T/36/2022, za prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, začo mu bol uložený trest povinnej práce vo výmere 300 hodín.

Trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce zo dňa 30.6.2020, sp. zn. 8T/67/2020, bol A. B. uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, začo mu bol uložený úhrnný podmienený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 2 rokov. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 17.7.2020.

Trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce zo dňa 23.5.2022, sp. zn. 3T/36/2022, bol A. B. uznaný vinným zo spáchania prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, začo mu bol uložený trest povinnej práce vo výmere 300 hodín.

Uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 4.5.2023, sp. zn. 4PP/25/2023, bol A. B. podmienne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce zo dňa 30.6.2020, sp. zn. 8T/67/2020, v spojení s uznesením Okresného súdu Michalovce zo dňa 15.8.2022, sp. zn. 8T/67/2020, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa

12.9.2022, sp. zn. 4Tos/84/2022, v trvaní 8 mesiacov a zároveň mu bola určená skúšobná doba v trvaní 2 rokov. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 4.5.2023.

Podľa priebežnej správy mediačného a probačného úradníka Okresného súdu Michalovce zo dňa 2.1.2024, sp. zn. 4Pr/63/2022, obžalovaný A. B. z trestu povinnej práce vo výmere 300 hodín, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce zo dňa 23.5.2022, sp. zn. 3T/36/2022, ku dňu 2.1.2024 odpracoval spolu 94 hodín. Lehota na odpracovanie celej výmery trestu obžalovanému uplynula dňa 25.12.2023, pričom obžalovaný neodpracoval ešte 206 hodín z celkovej výmery trestu. Z tohto dôvodu mediačný a probačný úradník navrhol premenu zvyšku trestu povinnej práce na trest odňatia slobody v trvaní 103 dní.

Súd po právnej stránke kvalifikoval konanie obžalovaného ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, ktorého sa po objektívnej stránke dopustil tak, že sa verejne za prítomnosti viac ako 2 ľudí a na mieste verejnosti prístupnom pred stánkom občerstvenia v rekreačnom stredisku dopustil výtržnosti tým, že fyzicky napadol poškodeného E. F. tak, že ho niekoľkokrát udrel otvorenou dlaňou do tváre, pritlačil mu tvár k drevenému oploteniu a päšťou ho ešte raz udrel do zadnej časti hlavy. Po subjektívnej stránke konal obžalovaný v priamom úmysle podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona.

Pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd zistil, že obžalovaný spáchal vyššie uvedený trestný čin výtržníctva v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 4.5.2023, sp. zn. 4PP/25/2023, z čoho vyplýva záver, že obžalovaného k náprave nemotivovala ani hrozba, že súd rozhodne, že vykoná aj zvyšok trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce zo dňa 30.6.2020, sp. zn. 8T/67/2020, v spojení s uznesením Okresného súdu Michalovce zo dňa 15.8.2022, sp. zn. 8T/67/2020. Rovnako zo správy mediačného a probačného úradníka Okresného súdu Michalovce zo dňa 2.1.2024, sp. zn. 4Pr/63/2022, vyplýva, že obžalovaný ani v lehote 1 roka nevykonal nariadený trest povinnej práce v trvaní 300 hodín, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce zo dňa 23.5.2022, sp. zn. 3T/36/2022. Na základe týchto skutočností by bolo namieste uložiť obžalovanému tentoraz trest odňatia slobody nepodmienečný, ktorý by dôraznejšie pôsobil na obžalovaného k tomu, aby viedol riadny život.

Súd však mal zato, že v danom prípade by bolo uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody pre obžalovaného neprimerane prísne a to predovšetkým k okolnostiam, za ktorých k spáchaniu skutku došlo. Na kamerovom zázname, ktorý zachytáva priestor pred stánkom s občerstvením, je zachytený celý priebeh skutku, ktorý je opísaný v obžalobe, pričom je z neho zrejmé, že samotný konflikt pred stánkom s občerstvením vyvolali svedok B. H. a poškodený E. F., ktorí sa evidentne pod vplyvom alkoholu začali fyzicky napádať. Po chvíli vyšiel zo stánku s občerstvením obžalovaný A. B., ktorý vidiac, čo sa pred stánkom deje, fyzicky napadol najskôr svedka B. H. a potom poškodeného E. F. tým spôsobom, ako je uvedené v obžalobe, pričom týmto zásahom obžalovaného sa konflikt medzi svedkom B. H. a poškodeným E. F. skončil. Formálne teda obžalovaný naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva tak po objektívnej ako aj subjektívnej stránke, avšak z hľadiska materiálnej stránky súd vyhodnotil konanie obžalovaného ako konanie menšej spoločenskej nebezpečnosti. Obžalovaný totiž svojím zásahom, aj keď v rozpore so zákonom, ukončil výtržnosť iných dvoch osôb na verejnosti, a tým zabránil predĺženiu prípadne rozšíreniu tohto konfliktu a tým aj ďalšiemu verejnému pohoršeniu zo strany ďalších osôb nachádzajúcich sa v tom čase pred stánkom s občerstvením. Dôkazom toho, že obžalovaný sa svojím konaním snažil iba ukončiť konflikt medzi B. H. a E. F. je skutočnosť, že fyzický útok obžalovaného na oboch trval iba niekoľko sekúnd, pričom po ukončení konfliktu medzi oboma už obžalovaný v ďalšom útoku voči nim nepokračoval a odišiel z miesta preč.

Takéto okolnosti spáchania trestného činu výtržníctva, ktoré výrazne znižujú jeho spoločenskú nebezpečnosť, preto podľa názoru súdu neodôvodňujú uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody za tento trestný čin, hoci ho obžalovaný spáchal v skúšobnej dobe. Súd mal zato, že primeranejším prostriedkom k náprave obžalovaného, ktorý ho povedie k tomu, aby viedol riadny život, bude za daných okolností peňazný trest berúc do úvahy, že obžalovaný je podľa svojho tvrdenia toho času zamestnaný a bude v jeho možnostiach takýto trest zaplatiť.

Pri určovaní výmery peňažného trestu súd prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Súd zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona, nakoľko obžalovaný sa priznal a úprimne oľutoval. Priťažujúcou okolnosťou u obžalovaného bolo podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona to, že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený. S poukazom na § 38 ods. 2 Trestného zákona súd prihliadol na pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností a keďže neprevažoval pomer ani jednej z nich, súd neznižoval hornú hranicu ani nezvyšoval dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 3, ods. 4 Trestného zákona.

Po prihliadnutí na všetky vyššie uvedené kritéria na ukládanie trestu dospel súd k záveru, že peňažný trest vo výške 2.500 ,- € bude primeraný a dostatočný k tomu, aby obžalovaného ako aj iných do budúcnosti odradil od páchania takejto trestnej činnosti. Pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovil súd obžalovanému náhradný trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia tohto rozsudku. Oznámením rozsudku sa rozumie jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Michalovce.